

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/113/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010189
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1413010189.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného W. K., stíhaného pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v konaní proti ušlému, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 3.7.2017, č.k. 3T/68/2013-672, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 5. decembra 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

W. K., nar. X.X.XXXX v D., trvale bytom D., H. XX, v konaní proti ušlému,

u k l a d á

podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím 38 ods. 2, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. sa zrušujú výroky o treste uložené obžalovanému

- trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28.10.2013, sp. zn. 5T/69/2013, právoplatným dňa 26.10.2015,
 - trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.8.2014, č.k. 1T/43/2014-129, právoplatným dňa 27.10.2015,
 - trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 1.2.2016, č.k. 1T/9/2016-261, právoplatným dňa 23.6.2017,
- ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 3.7.2017, č.k. 2T/68/2013-672, bol obžalovaný W. K. uznaný vinným zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že po tom, čo mu poškodený K. S. oznámil, že má záujem o investovanie finančných prostriedkov získaných z dedičstva, obžalovaný mu v presne nezistenom čase v mesiaci marec 2010 v podniku v H., v H., ponúkol kúpu reštauračného zariadenia, ktoré by kúpil a

následne prevádzkoval spoločne s manželkou obžalovaného, pričom následne v presne nezistenom čase v mesiaci máj 2010 obžalovaný prostredníctvom svojho mobilného telefónu sprostredkoval poškodenému telefonické spojenie s osobou, ktorá sa vydávala za manželku obžalovaného N. K. a s ktorou sa poškodený dohodol na spoločnej kúpe reštaurácie nachádzajúcej sa v D., s tým, že každý z nich investuje finančné prostriedky vo výške 50 000 eur, následne asi po troch týždňoch obžalovaný prostredníctvom svojho mobilného telefónu opätovne sprostredkoval poškodenému kontakt s osobou vydávajúcou sa za manželku obžalovaného N. K., s ktorou sa dohodol, že finančné prostriedky vo výške 1 200 000 CZK určené na kúpu reštaurácie vloží na jej účet a do dvoch týždňov budú v D. pripravené zmluvy o kúpe nehnuteľnosti, na čo poškodený prostredníctvom internetbankingu zo svojho počítača nachádzajúceho sa v W. dňa 28.mája 2010 previedol na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX sumu vo výške 7 700,90 eur, dňa 31.mája 2010 sumu vo výške 7 633,59 eur, dňa 01.júna 2010 sumu vo výške 7 700,90 eur, dňa 02.júna 2010 sumu vo výške 7 688,17 eur, dňa 03.júna 2010 sumu vo výške 7 646,14 eur a dňa 04.júna 2010 sumu vo výške 7 614,12 eur, ktoré sám obžalovaný, prípadne jeho manželka, na základe žiadosti obžalovaného, bez vedomosti o pôvode týchto finančných prostriedkov v dňoch od 01.júna 2010 až do dňa 10.júna 2010 postupne z svojho účtu vybrala v D., v pobočke T. banky, a.s. nachádzajúcej sa pri A. kultúry v A., ako aj pobočke tej istej banky nachádzajúcej sa v J., pričom finančné prostriedky odovzdala obžalovanému, ktorý si ich ponechal, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému K. S. celkovú škodu vo výške 45.983,82 eur.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 221 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 a § 41 ods. 1 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s uložením probačného dohľadu. Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr.zák. bola obžalovanému uložená povinnosť počas skúšobnej doby nahradiť poškodenému škodu vo výške 45.983,82 eur. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. boli zrušené: trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/69/2013, zo dňa 28.októbra 2013, právoplatný dňa 26.októbra 2015 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I, č.k. 1T/43/2014-129, zo dňa 14.augusta 2014, právoplatný dňa 27.októbra 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) bola obžalovanému uložená nahradiť poškodenému K. S. škodu vo výške 45.983,82 eur.

Proti rozsudku v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. podala odvolanie Okresná prokuratúra Bratislava IV písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 12.7.2017 s tým, že odvolanie smeruje proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, nakoľko uloženie podmieničného trestu odňatia slobody je s ohľadom na osobu obžalovaného nepostačujúce k jeho náprave a k ochrane spoločnosti. Odvolanie bolo prokurátorom následne podrobne zdôvodnené písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 29.9.2017 nasledovným spôsobom:

„Proti výroku o treste predmetného rozsudku podala okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV odvolanie v neprospech obžalovaného, nakoľko uloženie podmieničného trestu považovala za nedostatočné. Zároveň postup súdu pri ukladaní trestu vyhodnotila ako nesprávny.

Podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Konajúci súd ukladal trest súhrnný, za použitia postupu podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. Z odôvodnenia vypracovaného rozsudku vyplýva, že vo vzťahu k obžalovanému nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a obžalovaného vyhodnotil ako osobu, ktorá pred spáchaním skutku viedla riadny život (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr.zák.). Z uvedeného dôvodu súd vychádzal pri ukladaní trestu zo sadzby od troch do sedem rokov a osem mesiacov. Pri takto upravenej trestnej sadzbe uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v trvaní tri roky.

Zastávam však názor, že postup súdu pri výpočte trestnej sadzby nebol správny, nakoľko súd pri ukladaní trestu za viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, neaplikoval zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri správnom aplikovaní § 38 ods. 3 Tr.zák. a § 41 ods. 2 Tr.zák. by tak súd musel ukladať trest v rámci sadzby 3 roky až 10 rokov a tri mesiace (123 mesiacov). Aj keď súd uložil trest v súlade aj s takto vypočítanou trestnou sadzbou, musím uviesť, že podmienený trest odňatia slobody v trvaní tri roky považujem za nedostatočný. V tomto smere poukážem na nasledovné ustanovenia § 34 Tr.zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že základným účelom a cieľom Trestného zákona je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Trest by mal v prvom rade zabrániť páchatelovi v pokračovaní v trestnej činnosti. Okrem toho však má pôsobiť aj výchovne a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného je potrebné prihliadať na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, zavinenie, následok, pohnútku, osobu obžalovaného a na pomery a možnosti jeho nápravy.

V tomto smere poukážem na skutočnosť, že aj Okresný súd Bratislava IV vyhodnotil skutok obžalovaného ako závažný, pričom poukázal najmä na motív a pohnútku páchatela spočívajúce v bezpracnom obohatení sa na úkor poškodeného. Pri ukladaní trestu však vôbec nebral ohľad na pomerne vysokú škodu vo výške 45.983,82 € spôsobenú stíhaným skutkom. Konajúci súd zároveň zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/69/2013 zo dňa 28.10.2013, právoplatný dňa 26.10.2015, trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 1T/43/2014 zo dňa 14.8.2014, právoplatný dňa 27.10.2015. Svojim rozsudkom tak nahradil tri rozhodnutia iných súdov a ukladal trest za štyri trestné činy. Aj s poukazom na uvedené tak možno vyhodnotiť uloženie podmieneného trestu obžalovanému za nepostačujúce.

Aj napriek skutočnosti, že odsúdenia obžalovaného z obdobia pred spáchaním stíhaného skutku sú zahladené, možno vyhodnotiť, že uloženie podmieneného trestu je na nápravu obžalovaného nepostačujúce. Obžalovaný bol pred spáchaním stíhaného skutku 6x súdne trestaný, pričom všetky predtým uložené tresty boli podmienené. Výkon uložených podmienených trestov odňatia slobody nemal na páchatela žiadny výchovný vplyv a ten pokračuje v páchaní ďalšej rozsiahlej trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu zastávam názor, že uloženie ďalšieho podmieneného trestu je na ochranu spoločnosti nedostatočné a len uloženie nepodmieneného trestu môže odradiť obžalovaného od pokračovania v páchaní trestnej činnosti a výchovne pôsobiť na jeho budúce správanie sa.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/68/2013 zo dňa 3.7.2017 a aby obžalovanému uložil nepodmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

Spis bol predložený tunajšiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní dňa 19.10.2017.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu bolo doplnené dokazovanie prečítaním aktualizovaného odpisu registra trestov obžalovaného zo dňa 2.11.2017 a trestného rozkazu a opatrenia ohľadom konania proti ušlému Okresnému súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 1T/9/2016, z ktorých vyplýva, že oproti odpisu registra trestov prečítaného v konaní pred prvostupňovým súdom bolo u obžalovaného zistené ďalšie odsúdenie, a to trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1T/9/2016-261 zo dňa 1.2.2016, právoplatným dňa 23.6.2017, podľa ktorého bol obžalovaný uznávaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. s upustením od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/69/2013 zo dňa 28.10.2013, so spáchaním skutku dňa 5.6.2007, pričom bolo vykonané konanie proti ušlému.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že sa pridriava písomného zdôvodneného odvolania a aj vzhľadom na doplnené dokazovanie navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s prihliadnutím aj na trestný rozkaz oboznámený na verejnom zasadnutí.

Obhajca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že navrhuje odvolanie prokuratúry zamietnuť. Trest, ktorý bol uložený prvostupňovým súdom, považuje za správny a primeraný. Po zhrnutí aj oboznámeného trestného rozkazu navrhol obžalovanému uložiť podmienený trest tak, ako ho uložil okresný súd.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999' alebo aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'. Popri treste

odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 3 písm. a) Tr.zák. odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523221'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a spôsobí ním značnú škodu.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len prokurátorom a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať predovšetkým tento výrok a jeho zdôvodnenie. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že konanie a rozhodnutie bolo prvostupňovým súdom uskutočnené v tzv. konaní proti ušlému.

Odvolačný súd zistil, že boli splnené zákonné podmienky vykonania tohto spôsobu konania, keďže obžalovaný sa vyhýbal trestnému konaniu pobytom v cudzine, resp. tým, že sa skrýval. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na skutočnosti uvádzané v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 11 a 12, s ktorými sa stotožňuje bez nutnosti ich opakovania v tomto rozhodnutí, pričom treba zdôrazniť, že obžalovanému bola doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom obžalovaný bol prítomný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.11.2015, na ktorom urobil vyhlásenie k obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr.por., že je nevinný a následne bol vypočutý, teda mal možnosť sa v súdnom konaní k veci vyjadriť. Potom sa už obžalovaný bez ospravedlnenia na hlavné pojednávanie nedostavil. Prvostupňový súd pritom rozhodol o vykonaní konania proti ušlému opatrením sp.zn. 2T/68/2013 zo

dňa 8.6.2017 po predošlom vydaní príkazu na zatknutie obžalovaného prvostupňovým súdom zo dňa 27.4.2016 sp.zn. 2T/68/2013.

Odvolací súd zo spisu zistil, že procesné strany boli riadne predvolané resp. upovedomené o termíne hlavného pojednávania. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v zmysle dotknutých ustanovení Trestného poriadku a prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr.por. a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por.

Obžaloba zo dňa 10.5.2013, č.k. 1Pv 298/11-40, bola na Okresný súd Bratislava IV podaná Okresnou prokuratúrou Bratislava IV dňa 15.5.2013 na W. K. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.zák. na skutkovom základe v nej uvedenom a táto bola prijatá pod sp.zn. 2T/68/2013.

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/68/2013 zo dňa 9.12.2013, bolo rozhodnuté o prerušení trestného stíhania obžalovaného, pretože pre jeho neprítomnosť nebolo možné vec náležite objasniť. O pokračovaní v trestnom stíhaní obžalovaného bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/68/2013 zo dňa 28.10.2015.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.11.2015 po prednesení obžaloby prokurátorom a vyjadrení poškodeného ohľadom uplatnenia si náhrady škody obžalovaný vyhlásil k obžalobe, že je nevinný a následne boli vypočutí obžalovaný W. K. a poškodený K. S..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.1.2016 boli vypočutí svedkovia N. K. a S. J..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3.7.2017 boli oboznámené listinné dôkazy, procesné strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania a po vyhlásení dokazovania za skončené bolo po záverečných rečiach rozhodnuté vo veci rozsudkom tak, ako je uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd ohľadom výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným, bez toho, aby opakoval správne skutkové a právne závery prvostupňového súdu uvedené a podrobne odôvodnené v napadnutom rozsudku, na ktorý sa v tejto časti odvoláva, musí v súlade s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu konštatovať, že vykonaným dokazovaním na prvostupňovom súde (treba poukázať najmä na výpovede poškodeného K. S. a svedkyne N. K. a výpisy z účtu tejto svedkyne) bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným, ktorého konanie zároveň napĺňa všetky znaky trestného činu uvedeného v napadnutom rozsudku (zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.zák.), keďže obžalovaný v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa úmyselným konaním (formou priameho úmyslu) obohatil na škodu poškodeného K. S., ktorého uviedol do omylu a spôsobil mu značnú škodu (45.983,82 eur), t. j. podľa § 125 ods. 1 Tr.zák. škodu dosahujúcu sumu najmenej stonásobku sumy 266 eur.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku podľa § 168 ods. 1 Tr.por. jasne, zrozumiteľne a dostatočne určitým spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, ako aj trestu, hoci z pohľadu výroku o treste sa odvolací súd s napadnutým rozhodnutím nestotožnil, ako je to rozvedené ďalej.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr.zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnúť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr.zák.).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3, ods. 4 Tr.zák.).

Skutočnosti, na ktoré bolo nutné prihliadnuť pri určení druhu trestu a jeho výmery dostatočne určitým spôsobom zdôvodnil v napadnutom rozsudku prvostupňový súd, pričom odvolací súd ich modifikuje a dopĺňa ešte nasledujúcim spôsobom.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr.zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov (v § 221 ods. 3 Tr.zák. je ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 10 rokov), t. j. ide o zločin (§ 11 ods. 1, ods. 2 Tr.zák.). Teda v prípade spáchania trestného činu podľa § 221 ods. 3 Tr.zák. zákonodarca ustanovil s poukazom na už uvedené ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd musí povinne ukladať trest odňatia slobody, či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako trest nepodmienečný.

Prvostupňový súd obžalovanému uložil súhrnný podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 5 rokov s povinnosťou nahradiť škodu v skúšobnej dobe, pričom boli zrušené (nie je v napadnutom rozsudku výslovne uvedené, že vo výroku o treste) trestné rozkazy Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/69/2013 a Okresného súdu Bratislava I č.k. 1T/43/2014-129. Uložený trest prvostupňový súd zdôvodnil najmä tým, že tento na prevýchovu a nápravu obžalovaného postačuje i vzhľadom na zásadu proporcionality, ako aj z pohľadu generálnej prevencie.

Odvolací súd k tomu uvádza, že pri takto uloženom treste došlo zo strany prvostupňového súdu jednak k porušeniu ustanovenia Trestného zákona a jednak je uložený trest neprimeraný, čo zakladalo dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr.por. a uvedené vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Obžalovanému mal byť správne ukladaný jeden súhrnný trest za viaceré skutky a trestné činy spáchané úmyselným konaním, a to pre:

- zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.zák. - teraz prejednávaná vec vedená na prvostupňovom súde pod sp.zn. 2T/68/2013, so spôsobením škody 45.983,82 eur,
- prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. - odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/69/2013 zo dňa 28.10.2013, právoplatným dňa 26.10.2015, s uložením podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou 3 roky, spáchanie skutku dňa 9.7.2007 so spôsobením škody 16.508,88 eur, obžalovaný prevzal trestný rozkaz dňa 26.10.2015,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. - odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I č.k. 1T/43/2014-129 zo dňa 14.8.2014, právoplatným dňa 27.10.2015, s uložením podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov, spáchanie skutku dňa 13.7.2013 (fyzické napadnutie inej osoby, verejne a na mieste verejnosti prístupnom so spôsobením zranení s dĺžkou liečenia 16 dní až 3 týždne a určením bolestného v sume 960 eur), obžalovaný prevzal trestný rozkaz dňa 27.10.2015,
- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. - odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1T/9/2016-261 zo dňa 1.2.2016, právoplatným dňa 23.6.2017, s upustením od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn.

5T/69/2013 zo dňa 28.10.2013, spáchanie skutku dňa 5.6.2007 so spôsobením škody 1.991,64 eur, v konaní proti ušlému obhajca prevzal trestný rozkaz dňa 14.6.2017.

Obžalovanému musel byť odvolacím súdom ukladaný jeden súhrnný trest aj ohľadom odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1T/9/2016-261 zo dňa 1.2.2016, čo je odôvodnené týmito skutočnosťami.

Podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. sa súhrnný trest ukladá v prípade, ak súd odsudzuje obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok resp. doručený trestný rozkaz obžalovanému za iný jeho trestný čin.

Súhrnný trest je možné uložiť iba v prípade viacčinného súbehu, ak bol obžalovaný za niektorú časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska možný len vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za niektorý trestný čin toho istého obžalovaného, pričom zároveň musí ísť o prvý vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin, bez ohľadu na to, že bol v opravnom konaní následne zrušený, pokiaľ sa opravné konanie skončilo právoplatným odsúdením obžalovaného a teda a možno na taký rozsudok stále prihliadať. Uvedené sa vzťahuje aj na odsúdenie trestným rozkazom, keďže podľa § 353 ods. 8 Tr.por. má trestný rozkaz povahu odsudzujúceho rozsudku s tým, že účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obžalovanému.

Z pohľadu prejednávanej veci to znamená, že v prípade skutkov spáchaných obžalovaným v období od 5.6.2007 do 13.7.2013, nedošlo k vyhláseniu žiadneho odsudzujúceho rozhodnutia ohľadom obžalovaného, keďže obžalovaným boli trestné rozkazy Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/69/2013 a č.k. 1T/9/2016-261 (v tomto prípade obhajcom v konaní proti ušlému) a Okresného súdu Bratislava I č.k. 1T/43/2014-129 prevzaté až po 13.7.2013.

Odvolací súd si v tejto súvislosti všimol, že nesprávne rozhodnutie prvostupňovým súdom o uložení súhrnného trestu z pohľadu, ktorých predchádzajúcich rozhodnutí obžalovaného sa má týkať, vyplývalo z tej skutočnosti, že v čase rozhodovania prvostupňového súdu nebol ešte v odpise registra trestov (tento mal prvostupňový súd zo dňa 29.6.2017) uvedený záznam o odsúdení obžalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 1T/9/2016.

Druhé pochybenie prvostupňového súdu z pohľadu uloženého súhrnného trestu vyplývalo z tej skutočnosti, že súhrnný trest mal byť ukladaný s použitím § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr.zák., a nie ako to urobil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku podľa § 41 ods. 1 Tr.zák., keďže obžalovaný spáchal viacerými skutkami viac úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločinom.

Čo sa týka osoby obžalovaného, tento bol pred teraz posudzovanou trestnou činnosťou síce opakovane odsúdený, ale na tieto predošlé odsúdenia nie je možné prihliadať, keďže sa v ich prípade na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený (odsúdenia uvedené v bodoch 1 až 6 odpisu registra trestov) a v tomto ohľade boli odvolacie námietky poukazujúce na predošlé odsúdenia obžalovaného vecne nesprávne (k tomu primerane R 10/1974 resp. V 19/1971).

Na druhej strane zo skutkovej vety napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, ktorý nebol ohľadom uznania viny napadnutý odvolaním, vyplýva, že obžalovaný sa mal podvodným konaním obohatiť o sumu 45.983,82 eur, pričom v ďalších posudzovaných veciach došlo k spôsobeniu prečinu sprenevery so spôsobením majetkovej škody 16.508,88 eur, prečinu podvodu so spôsobením majetkovej škody 1.991,64 eur a prečinov výtržníctva v jednočinnom súbehu s ublížením na zdraví s ohodnotením spôsobeného zranenia ohľadom bolestného v sume 900 eur. Obžalovaný teda z pohľadu posudzovanej trestnej činnosti a ukladania jedného súhrnného trestu spáchal 4 skutky a 5 trestných činov, z toho jeden zločin.

Pokiaľ doteraz bolo možné obžalovanému v predošlých konaniach uložiť z pohľadu účelu trestu podmienčný trest odňatia slobody, v prípade posudzovania ďalšieho protiprávneho konania obžalovaného, v tejto veci prejednávaneho skutku, podľa ktorého sa mal obžalovaný podvodným konaním obohatiť o sumu takmer 46 tis. eur, toto už nebolo možné a odvolací súd nezistil splnenie zákonných podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr.zák. na rozhodnutie o odložení výkonu trestu odňatia

slobody u obžalovaného a najmä vzhľadom na rozvedené okolnosti prejednávanej trestnej veci a ďalších troch súvisiacich odsúdení v tomto rozhodnutí, ako aj v napadnutom rozhodnutí prvostupňového súdu, je na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný. Preto bolo nutné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z pohľadu výmery uloženého trestu odvolací súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Priťažujúca okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Tr.zák. nemohla byť aplikovaná, keďže obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest za použitia asperačnej zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr.zák., t. j. pri zvýšení hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu a v takomto prípade to nie je možné vzhľadom na zásadu „ne bis in idem“ (R 1/2011).

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život podľa § 36 písm. j) Tr.zák. s odôvodnením, že v prípade odsúdení obžalovaného pred spáchaním teraz posudzovanej trestnej činnosti sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Odvolací súd sa s týmto záverom nestotožňuje napriek tomu, že prvostupňový súd uvádza k tomu aj jedno rozhodnutie Najvyššieho súdu SR. Odvolací súd k tomu uvádza, že právna fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený, na jednej strane znamená právny zánik skutočnosti odsúdenia, na druhej strane to však neznamená zánik skutočnosti, že dotknutá osoba spáchala trestný čin. Teda odvolací súd je toho názoru, že v prípade, že dotknutá osoba spáchala trestný čin, ohľadom ktorého sa na túto osobu už hľadí, akoby nebola odsúdená, nie je možné síce na jednej strane ohľadom tohto odsúdenia uplatniť priťažujúcu okolnosť, že už bola osoba za trestný čin odsúdená, avšak na druhej strane nie je možné ani uplatniť poľahčujúcu okolnosť, že osoba viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Z týchto dôvodov obžalovanému nebola odvolacím súdom priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr.zák.

Obžalovanému bolo teda bolo nutné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. (obžalovaný bol súdený za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol v inej veci prvostupňovým súdom vyhlásený odsudzujúce rozhodnutie za iný trestný čin), a to spôsobom ustanoveným v § 41 ods. 2 Tr.zák. (obžalovaný spáchal viacerými skutkami viac úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločinom), teda zvýšením hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného (zločin podľa § 221 ods. 3 písm. a) Tr.zák., keďže ostatné posudzované trestné činy sú prečinmi) o jednu tretinu, takže obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace. Súhrnný trest pritom podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím.

Odvolací súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, teda na dolnej hranici trestnej sadzby najprísnejšieho z posudzovaných trestných činov, a to s poukazom na tú podstatnú skutočnosť, že od spáchania skutkov ubehol dlhší čas - skutky sú z rokov 2007 (dva), 2010 a 2013.

Zároveň odvolací súd podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušil výroky o treste uložené obžalovanému skoršími dotknutými rozhodnutiami, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na dotknuté výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vychádzal odvolací súd z tej skutočnosti, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin.

K výroku o náhrade škody odvolací súd uvádza, že v napadnutom rozsudku uložená povinnosť obžalovaného nahradiť škodu poškodenému K. S. v sume 45.983,82 eur je v súlade so zákonom. K spôsobeniu škody došlo úmyselným protiprávnym konaním obžalovaného, bolo preukázané spôsobenie škody v predmetnej výške, medzi konaním obžalovaného a spôsobenou škodou je príčinná súvislosť a poškodený si náhradu škody uplatnil riadne a včas, t. j. čo do dôvodu a výšky a do skončenia vyšetrovania (výsluch poškodeného v prípravnom konaní, pričom na hlavnom pojednávaní poškodený zotrval na uplatnenom nároku). Keďže obžalovaný bol odsúdený pre trestný čin, ktorým spôsobil inému

majetkovú škodu, podľa § 287 ods. 1 Tr.por. správne prvostupňový súd uložil obžalovanému v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil.

Odvolací súd zhrnutím uvádza, že na základe podaného odvolania zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu doplneného dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. Takto uložený trest odvolacím súdom zodpovedá závažnosti spáchaných trestných činov, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedá účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom. V ostatnej časti zostal napadnutý rozsudok nedotknutý. Odvolací súd na záver uvádza, že vzhľadom na podané odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného, mohol podľa zákona rozhodnúť aj v neprospech obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.